

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ ἴσφ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις Μισ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐθ-
νόπῳι ἴσφ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ Μισ. 4
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις Διφ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας ἴσφ. χρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.
Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται ἡροσίον 1βο (2).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστων Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Δύο
λέξεις πρὸς τὴν ἀποφοιτῶσαν τῶν ὀχολῶν νεολαίαν.—Ἀπό-
δησάμα ἐκ τοῦ Ζ. τῆς Ἰλιάδος.—Ποικίλα.—Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ
Μετέωρα.—Νομισματικά (ἀνέκδοτα ἡπειρωτικὰ νομίσματα ρω-
μαϊκῆς ἐποχῆς).—Ἡ Γροιλανδία.—Τὸ ἀεροπόρον.—Διακοπὴ
λαμπροῦ ὄνειρου.—Ὁ φίλος τῆς βασιλίδος (δυσίγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν γενικὴν ἐν Εὐρώπῃ προσοχὴν ἐξακολουθεῖ ἀ-
πορροφῶσα ἢ ἐπικειμένη ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ὑπουρ-
γικὴ ἀλλαγὴ ἐπὶ τῇ δυσμενεῖ τῷ συντηρητικῷ κόμματι
ἀποτελέσματι τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, αἵτινες ναὶ μὲν δὲν
παρέχουσιν ὁμογενῆ πλειονοψηφίαν τῷ γηραιῷ ἡγέτῃ
τῶν φιλελευθέρων, ἀλλ' ὅπως ὅποτε ἐξασφαλίζουν
αὐτῷ ἀρκοῦσαν πλειονοψηφίαν ὅπως κρατήσῃ τὰς ἡνίας
τοῦ μεγάλου ἀγγλικοῦ κράτους καὶ αἰσίως διεξαγάγῃ
τὴν πραγμάτων καὶ ἐφαρμογῆν τῶν πολυσυμμάτων αὐ-
τοῦ σχεδίων ὑπὸ τὴν ἐποψίαν τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ βασι-
λείου. Ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἔλευσις τοῦ φιλελευθέρου
κόμματος οὐχὶ ἐκ τῶν ἐπουσιωδῶν τυγχάνει γεγονότων
καὶ δικαίως σύμπασις ὁ ἐν τῇ Δύσει πολιτικὸς κόσμος ἀ-
γωνίζεται νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ σχέδια τοῦ πολιοῦ ὑλοτό-
μου τοῦ Χάβαρδεν καὶ διῶδη τίνες αἱ συνέπειαι τῆς ἐν
Ἑγγλία κυβερνητικῆς ἀλλαγῆς, τῆς μεγάλως βαρυνού-
σης ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς καὶ
συνεπαγομένης μετὰ τῆς τῶν περσῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ
ζατρικίου. Καὶ ἀληθῶς, βαθὲς ἐξετάζοντες τὰ πολιτικὰ
φρονήματα τῶν δύο ἰθυνόντων ἐν Ἑγγλία κομμάτων, ἀ-
νευρίσκομεν ὅτι τὸ μὲν συντηρητικὸν διὰ τῆς ἀγχιστρόφου
αὐτοῦ πολιτικῆς ἀνεστάσεως τὴν κρατοῦσαν ἐν Εὐρώπῃ
τάξιν καὶ προὔκალεσε μεγάλην ἐν τῇ Δύσει ἀλλοίωσιν
σχέσεων, τὸ δὲ φιλελευθέρων ἐπειράθη νὰ ἐπουλώσῃ τὰς
διανοιγείας πληγὰς εἰς τὴν Δύσιν καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ
τὴν προτέραν ἰσχυρίαν καὶ τάξιν. Ἡ ἀλήθεια αὕτη ἐκ-
πηγάξει οὐ μόνον ἐν τῶν τελευταίων ἐκλογικῶν δημο-
γοριῶν τοῦ γηραιοῦ τῶν φιλελευθέρων ἡγέτου, εἰπόντος
ὅτι τὸ συντηρητικὸν κόμμα ἐσήμαινεν ἐν Εὐρώπῃ τὸν
πόλεμον, τὸ δὲ φιλελευθέρων τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ ἐξ
αὐτῶν τῶν διαδραματισθέντων κατὰ τὴν τελευταίαν δε-

καπενταετίαν. Ὁ λόρδος Δισραέλνς, τὴν ἀρχὴν παρα-
λαμβάνων τῷ 1874 ἀπὸ τοῦ διευθύναντος τὰ τῆς χώρας
αὐτοῦ ἐπὶ ἐξαιτίαν, παρεῖχε διὰ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ
ἀφορμὴν εἰς τὴν δεινώσιν τῆς ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ
καταστάσεως καὶ προὔκάλει τὴν ἀνέλιξιν τοῦ μεγάλου
δράματος, ὅπερ κατέληγεν εἰς τὸ βερολίνειον συνέδριον
καὶ εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον ἀναστάτῳσιν τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ζη-
τρικίου διὰ τῆς δημιουργίας δεινῆς πραγμάτων κατα-
στάσεως, συνεπαγαγούσης τὴν μετὰ ἔτος περιλάλητον
συνέντευξιν τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ καὶ τοῦ κόμπος
Ἄνδράσπ, ἐξ ἧς ἀπέρρευσε ἡ αὐστρουογγρική συμμα-
χία, ἡ μετὰ τριετίαν ἐνισχυθεῖσα διὰ τῆς εἰς αὐτὴν
προσχωρήσεως τῆς Ἰταλίας. Τὴν κορωνίδα δὲ τῆς τοι-
αύτης τῶν πραγμάτων δεινώσεως ἐπέθηκε τὸ πραξικό-
πημα τῆς 6/18 Σεπτεμβρίου, ὅπερ ἐκθρασηθὲν ὑπὸ τοῦ
μαρκιστοῦ Σαλισβουρῆ, πιστοῦ ὄντως μαθητοῦ τοῦ
Βίκονσφλδ, διὰ σπονδῶν καμπανίτου ἐν τῷ συμποσίῳ
τοῦ λόρδου δημάρχου, συνετάρατε τὴν Εὐρώπην καὶ
ἐπὶ μᾶλλον ἐδείνου τὴν ἥδη ἀνύποιστον κατάστασιν.
Ἄλλὰ πρὸς τοῖς γεγονόσι τούτοις, τοῖς σχετιζομένοις
πρὸς τὴν γενικὴν τῆς Εὐρώπῃς πολιτείαν τὸ συντηρητι-
κὸν κόμμα μετῆλθεν ἐν τισὶ ζητήμασι πολιτικῆν, τὰ μέγι-
στα ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν
ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένων δυνάμεων εἰς τὰ ζητήματα
ταῦτα. Καὶ ἐνθεν μὲν τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα καὶ τὸ τῆς
ἀλβανίας ἐν τῇ Βεργίῳ πορθμῷ ἐπέδρα δεινῶς ἐπὶ τῶν
γαλλοαγγλικῶν σχέσεων, ἐνθεν δὲ τὸ ἀφγανικὸν προὔ-
κάλει δυσαρρεσκείας τῇ Ρωσίᾳ καὶ ἐξώθει αὐτὴν εἰς ἀν-
τεκδίκησιν ἐπὶ τῇ ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι πολιτείᾳ
τοῦ λόρδου Σαλισβουρῆ, ἐνθεν δὲ τὸ μαροκινὸν ἐδεί-
νου τὰς πρὸς τὴν Ἰσπανίαν καὶ αὐτὴν τὴν Γαλλίαν σχέ-
σεις καὶ τέλος τὸ τῆς Νεογείου παρεῖχεν ἀφορμὴν εἰς
μεγάλην μῆνιν καὶ ἀγανάκτησιν τῶν ἐν Οὐασιγκτῶν.
Πάντα ταῦτα βαρεῖαν ἀποτελοῦσι κληρονομίαν τῷ φι-
λελευθέρῳ κόμματι, ὅπερ, ἐπὶ εἰρηνικῇ πολιτικῇ διακρι-
νόμενον καὶ περιοριζόμενον εἰς τὸν κύκλον τῶν καθαρῶς
ἀγγλικῶν συμφερόντων, ἀγωνισθῆσεται νὰ ἐξοικονομήσῃ
τὰ πράγματα κατὰ τρόπον εὐάρεστον καὶ νὰ με-
ταβάλλῃ τὴν νῦν πρὸς τὴν μεγάλην Βρετανίαν δυσαρρέ-
σκεϊαν εἰς εὐμένειαν καὶ συμπάθειαν. Ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν
ἐποψίαν τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἢ τῆς φιλελευθέρων
Ἑγγλίας πολιτικῆς κέκταιται ἰδιάζουσαν σημασίαν, ὡς
τοῦτο τεκμηριοῦται καὶ ἐκ τῆς γλώσσης τῶν κυριωτέ-
ρων ὀργάνων τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ἀγωνιζομένων νὰ
πέισωσι τοὺς δειλόμενος περὶ τοῦ ὅτι καὶ ἐπὶ Γλάδστω-

νος ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας θὰ διατελέσῃ ἢ αὐτὴ οἷα καὶ ἐπὶ τοῦ προκατόχου. Ἀτρέμας ὅμως ἐχέτωσαν οἱ βουλευφόροι τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ ἀναμνησθήτωσαν τὸ περίπυστον πρὸς τὴν Αὐστρίαν. «Ἄπεχε τὰς χεῖρας». Μᾶλλον πολυσήμαντος ἢ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδος τοῦ κ. Γλάδστου εἶναι ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν μικροτέρων λαῶν τῆς Ἑυρώπης, ὡς τοῦτο τεκμηριοῦται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Γλάδστου μετὰ τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδὸν τῷ 1880 ὅτε ἐπέβαλλε τῇ πατρίδι αὐτοῦ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς τοὺς εἰρημένους λαοὺς ὑποσχέσεων τῶν συντηρητικῶν καὶ προὔκαλει τὴν συγκρότησιν τῶν γνωστῶν συνδιασκέψεων, ὧν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἐπανόρθωσις τῶν ἑλληνοτουρκικῶν μεθορίων καὶ τῶν μαυροβουινικῶν. Ταῦτα ἀναπολοῦντες οἱ λαοὶ οὗτοι, μετὰ μείζονος ἢ οἱ κορυφαῖοι τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἀπεκδέχονται χαρᾶς τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδὸν τοῦ γηραιοῦ ἡγήτορος τῶν φιλελευθέρων, ἡκιστα ὑπολειπομένου τοῦ ἀειμνήστου Κάννινγκ, ὅστις τὰ φρονήματα αὐτοῦ μεταβάλλων κατὰ τὰ τελευταῖα τοῦ βίου ἐπὶ λάβρος ἀντεπεξήρχετο κατὰ τῶν διαβουλίῶν τῆς Λαυδάχης καὶ τὴν φωνὴν ἤρεν ὑπὲρ τῶν λαβόντων ὡς ἔμβλημα τὸ ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

Ἐκ τῶν κατὰ τόπους δὲ κυριωτέρων ζητημάτων οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἔχουσι τὰς δημοτικὰς αὐτοῦ ἐκλογάς, τὰς διεξαγομένας τῇ προσεχῇ κυριακῇ καὶ τὰς ἐπισπωμένας ἀρκούντως τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Παρισίοις, καίτοι οὐδεμίᾳ ὑπάρχει ἀμφιβολία περὶ τοῦ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἔσται εὐάρεστον τῷ δημοκρατικῷ κόμματι, ὅπερ ἐκ τῶν 1400 καὶ ἐπέκεινα ἐδρῶν ἔχει νῦν ὑπὲρ τὰς 900. Προσέτι εὐάρεστον ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς περὶ τὸν κ. Καρνὸ ἡ εὐμενὴς πολιτεία τοῦ Πάπα, ἡ προκαλέσασα τὴν δυσἀρεσκίαν τοῦ μοναρχικοῦ κόμματος, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν ἐν Φολκεστέουν λόγων τοῦ κόμματος τῶν Παρισίων, ὑποδείξαντος ὅτι τὸ κόμμα αὐτοῦ δὲν ὑποχωρεῖ πρὸ τῶν διεξαγομένων ὑπὲρ τοῦ νῦν κρατοῦντος ἐν τῇ χώρᾳ κυβερνητικοῦ συστήματος ἐνεργειῶν. Τὸ μόνον δυσἀρεστον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν τῆς Γαλλίας ἐσωτερικῶν εἶναι ἀναμφηρῶς ἡ ὑπόκωφος ἐνεργεία τῶν ριζοσπαστικῶν, ἡ κατατείνουσα εἰς τὸν καταρτισμὸν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν κ. Φλοκέ. Τὴν μῆνιν τῶν ὁπαδῶν τοῦ κ. Κλεμανσὸ ἐξῆψεν ἡ φήμη ὅτι ὁ κ. Φρεσινέ, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἀποκλίνει εἰς συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ πρώην συναδέλφου τοῦ κ. Κωνστάς, ὃν δὲν ἀνέχονται οἱ ριζοσπαστικοί, καίπερ μεγάλως ἐργασθέντα ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν αὐτῶν καὶ καταπολεμήσαντα δεινῶς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀμειλίχτου τοῦ κ. Κλεμανσὸ πολέμιου, τοῦ ἀκτονήσαντος στρατηγοῦ Βουλανζέ.

Οἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐξακολουθοῦσι ταρασσόμενοι ἐπὶ τῷ παρατηρουμένῳ κινήματι τῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ Ρουμάνων, οἵτινες σφόδρα διαμαρτύρονται κατὰ τῆς πολιτείας τῶν Μαγάρων, ἅτε παραβαινόντων τὰ τεθεσπισμένα καὶ ἀπομιμωμένον τοὺς ἐν Πράγα Γερμανοὺς· ὡς οὗτοι πιέζουσι τοὺς Βοημοὺς, οὕτως ἐκεῖνοι ἀγωνίζονται νὰ καταπατήσωσι πᾶν δίκαιον τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ Ρουμάνων καὶ νὰ καταπνίξωσι τὴν τε συναίσθησιν τῆς αὐθυπαρξίας καὶ τὰ διαφλέγοντα τὴν καρδίαν αὐτῶν αἰσθήματα ἐθνικοῦ μεγαλείου. Αὐτὸς ὁ ρουμάνος πρωθυπουργὸς, συνδιαλεξάμενος μετὰ συντάκτου οὐγγρικῆς ἐφημερίδος, διὰ μακρῶν ἀνείλιξε τὸ ζήτημα τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ Ρουμάνων καὶ κατέδειξεν ἔνθεν μὲν ὅτι τὰ ἐσχάτως ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ ὁμοφύλων γενόμενα μεγάλως ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἐλευθέρων Ρουμάνων, οἵτινες

μετ' ἄλλους πράγματι βλέπουσι τὰ παθήματα τῶν ἀδελφῶν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τοῦ πολιτισμοῦ, ἔνθεν δὲ ὅτι ὅλως ἀνυπόστατα τυγχάνουσι τὰ ὑπὸ τῶν ξένων ἐφημερίδων γραφέντα περὶ τοῦ ὅτι ἐμπρόκτως ἐξεδηλώθησαν ἐν τῷ ρουμανικῷ βασιλείῳ τὰ κατὰ τῶν Οὐγγρῶν αἰσθήματα τῶν Ρουμάνων. Ἐκ τῶν ἀνταλλαγιστῶν τούτων ἐξηγήσεων τεκμηριοῦται ὅτι τὸ οὐγγρορουμανικὸν ζήτημα σπουδαίαν προσέλαβε φάσιν, ἐφ' ἣ σφόδρα ἀνησυχεῖ ὁ τῆς Οὐγγαρίας πρωθυπουργὸς ὡς καὶ ὁ τῆς Ρουμανίας, οὗτος μὲν ἐπὶ τῷ ὅτι ἀδράνεια φαίνεται ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῶν δικαίων τῶν ὁμοφύλων, ἐκεῖνος δὲ ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ κατὰ τῶν Ρουμάνων πίεσις ἐκπτοεῖ καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ βασιλείου τοῦ ἀγίου Στεφάνου μὴ οὐγγρικοὺς λαοὺς.

Οὐχὶ ὀλιγώτερον δεινὴ εἶναι ἡ θέσις καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Αὐστρίας κόμπος Τάαφφε, ὅστις ἐμμένων εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ γερμανοσεχικοῦ συνδυασμοῦ προὔκαλεσε νέας διαμαρτυρίας τῶν ἐν Πράγα καὶ ὑπεκίνησε σφόδρα τὸ μῖσος τῶν Βοημῶν ἐν τῷ ζητήματι τῶν δικαστηρίων, τῷ ἀπειλοῦντι πράγματι οὐχὶ ἀσημάντους περιπλοκάς. Καὶ αὐτὰ ἐπὶ τὰ κυριώτερα ὄργανα, ὑποδηλοῦντα τὸ κρίσιμον τοῦ ζητήματος, συμβουλεύουσι τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Αὐστρίας μείζονα μετριοπάθειαν ὅπως ἡ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα εἰς τὸ ἔπακρον, ἅτε τῆς ἐξάψεως τῶν ἐν Βοημία πνευμάτων δυναμένων νὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐθνότητας, καθ' ἣν μάλιστα ὄραν ἡ Κροατία κινεῖται καὶ ἐπιζητεῖ βελτίωσιν τῆς ἑαυτῆς τύχης καὶ αὐξήσιν τῶν ἑαυτῆς προνομίων. Ὁμολογουμένως αἱ συμβουλαὶ ἔχουσι πολὺ τὸ κατάλληλον καὶ τὸ λυσιτελές, διότι ἐὰν συνδυασθῶσι τὰ καθ' ἅπασαν τὴν μοναρχίαν τῶν Ἀψβούργων διαδραματιζόμενα, σταθμισθῶσι δὲ καὶ αἱ συνέπειαι τῆς ἐντραχίνσεως τῶν νῦν νομοταγῶν ἐνεργειῶν, πρόδηλον ὅτι τὸ διεξαγόμενον κίνημα ἐν τε Αὐστρίᾳ καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ πολλὴν τὴν σοβαρότητα κέκτηται καὶ μεγάλη ἐπομένως ἐπιβάλλεται τοῖς συμβούλοις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου σύνεσις ἐν πάσῃ ἐνεργείᾳ, διότι ὄντως δὲν εἶναι ἀσήμαντον γεγονός ἡ δι' ἔργων ἐκδήλωσις τῆς δυσἀρεσκείας ἱκανῶν ἑκατομμυρίων ὑπηκόων τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἐν τε τῇ Τρανσυλβανίᾳ καὶ τῇ Βοημίᾳ.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ ἐξακολουθοῦσι μαστιζόμενοι δεινῶς ὑπὸ τῆς πληγῆς τῆς χολέρας, ἥτις πράγματι μεγάλας βαθμυδὸν λαμβάνει διαστάσεις καὶ ἐμβάλλει εἰς φοβεράς ἀνησυχίας τοὺς παρὰ τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, σπεύσαντα νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ Κοπεγχάγης εἰς Πετροῦπολιν καὶ νὰ μεριμνήσῃ δεόντως περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς τελεσφόρον καταπολέμησιν τῆς φοβερᾶς καὶ βροτολοιγοῦ μαστίγος. Πρὸ τοῦ ἀπειλοῦντος τὰ κράτη τοῦ τσάρου κινδύνου ἐν δευτέρᾳ ἐτέθησαν μοῖρα τὰ λοιπὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα, τῶν ἀρμοδίων ἀνδρῶν ἀποστελλομένων εἰς τὰ χολεροβλῆτα μέρη πρὸς περιθάλψιν τῶν θυμάτων καὶ πρὸς ἀπολύμανσιν τῶν μερῶν τούτων. Τὸ λυπηρὸν εἶναι ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι δὲν ἀποφέρουσι τοὺς προσδοκωμένους καρποὺς ἔνεκα τῆς ἀντιστάσεως τῶν χωρικῶν καὶ τῆς τοῦ λαοῦ κατωτέρας ἐν γένει τάξεως, ἐξακολουθοῦσης νὰ πρεσβεύῃ ὅτι διὰ Θεοῦ ἡ μᾶστιξ ἐπέσκυψε καὶ διὰ Θεοῦ καὶ πάλιν ἀρθήσεται.

Τοὺς ἐν Γερμανίᾳ σφόδρα ἀνησυχεῖ τὸ ζήτημα τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι ἡ ἀνησυχία, τέως μὲν ἐπήγαγεν ἐκ τοῦ ὅτι ὀρισθεῖσα εἰς τὸ 1900 ἀντίπαλον ἔσχε τὴν γαλλικὴν, ἐφ' ἣ καὶ ἐτάχθη δύο ἔτη

πρὸ ταύτης, ἥδη δὲ ἐκ τοῦ φόβου μὴ ἢ ἐκθεσις ἀποτύχη εἴτε ἐνεκεν ἀποχῆς τῶν μεγάλων τοῦ Βερολίνου βιομηχανῶν, εἴτε ἐνεκεν ἀποχῆς τῶν ξένων. Σπανίως ζήτημα βιομηχανικὸν συνετάραξε τοσοῦτο τοὺς ἐν Βερολίῳ ὅσον τὸ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1898· οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ζητήσαντες νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τοὺς ἐν Παρισίοις καὶ νὰ ἐξαλείψωσι τὴν κρατοῦσαν ἰδέαν ὅτι τὸ Βερολίον ἡκιστα νὰ ἐξισωθῆ πρὸς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν δύναται, ὡς τοῦτο τεκμηριούται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι οὐδὲν μὲν προηγουμένον ἐκθέσεως ὑπάρχει ἐν Βερολίῳ, καίπερ ἀναδειχθέντι πρωτεύουσῃ τῆς μεγάλης τῶν Χοχεντσόλδερν αὐτοκρατορίας, τούναντίον δὲ ἢ ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα πόλις πολλὰ τοιαῦτα παρέσχεν ἀπὸ ἡμίσεως ἑκατονταετηρίδος καὶ δικαίως ν' ἀντιποιηθῆ δύναται τὴν κορωνίδα τῶν τοιούτων μεγαλοεργῶν καὶ εἰρηνικῶν ἔργων, μεταμέλονται ἴσως ἐπὶ τῇ ληθθείσῃ ἀποφάσει καί, εἰμὴ ὑπῆρχεν ὁ φόβος μὴ κατηγορηθῶσιν ὡς παλινφθοῦντες, ἤθελον προτιμῆσαι βεβαίως τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ σχεδίου· οὐ μόνον αἱ πλείονες τῶν ἀνὰ τὴν μεγάλην γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν δημαρχιῶν διατάζουσιν ἢ καὶ ἀρνοῦνται νὰ μετάσχωσι τῆς σχεδιασθείσης παγκοσμίου ἐκθέσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ κυριώτερα τῶν ὀργάνων τοῦ προοδευτικοῦ κόμματος ἐνθεν μὲν ἀναμολογοῦσι τὸ ὑποδεῆς τῆς γερμανικῆς βιομηχανίας ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν γαλλικὴν, ἐνθεν δὲ κηρύττουσιν ὅτι τὸ Βερολίον ὑπολείπεται τῶν Παρισίων ὑπὸ τε τὴν ἐποψίν τῆς φυσικῆς καλλονῆς καὶ τῶν διασκεδάσεων καὶ ἐπιδοκιμάζουσιν οὕτως ἐμμέσως τὴν ἐπιφυλακτικὴν πολιτείαν, ἣν ὁ ἀρχιγραμματεὺς κόμης Καπρίβης ἐτίθησεν ἀπέναντι τῶν αἰτησαμένων τὴν διοργάνωσιν τοιούτου εἰρηνικοῦ ἔργου.

Καὶ τὸ ζήτημα δὲ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ ἐξακολουθεῖ προκαλοῦν πάταγον οὐ μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον σχέσεων τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας· τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα πειρῶνται νὰ ὑποδείξωσιν ὅτι ὁ πρῶν ἀρχιγραμματεὺς ἐσφαλμένῃν καὶ ἡκιστα νομοταγῇ ἐτράπη πολιτείαν, ἥτις καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ψυχρότητα τῶν πρὸς αὐτὸν σχέσεων τῆς αὐτῆς καὶ μάλιστα τοῦ μονάρχου, οὕτω δὲ ἀγωνίζονται νὰ ὑποβιάσωσιν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρός καὶ νὰ ὑποτιμῶσιν ὅπερ δείκνυσιν πρὸς αὐτὸν σέβας ὁ λαός, ὁ οὐδέποτε ἀποσχὼν τῆς ἐκδηλώσεως τῶν φλεγόντων τὴν καρδίαν αὐτοῦ αἰσθημάτων τιμῆς καὶ ὑπολήψεως πρὸς τὸν πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὴν πατρίδα ὑπηρετήσαντα καὶ μεγάλην καὶ κραταιὰν αὐτὴν ἀναδείξαντα. Περὶ δὲ τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεων τῆς Γερμανίας, ἃς οἱ φίλοι τοῦ πρίγκιπος ἀγωνίζονται νὰ παραστήσωσιν ὡς λίαν ψυχρανθείσας μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποχώρησιν τούτου, οἱ δὲ πολέμιοι χαρακτηρίσωσι τούναντίον καὶ γνωμοδοτήσωσιν ὅτι ἐπὶ τοῦ διαδόχου τῆς Α. Υ. αἱ ῥώσογερομανικαὶ σχέσεις μικρὸν ἠλλοιώθησαν, παρατηρητέον ὅτι ὁ περὶ τὸ ζήτημα γενόμενος πάταγος εἶναι μέγας, τῆς δὲ συζητήσεως μετέσχον καὶ τὰ ὄργανα τοῦ τύπου τῶν συμμάχων δυνάμεων, ἅπερ ἐν ἐπανειλημμένοις ἀρθροῖς ἐκφράζουσι τὴν γνώμην ὅτι ὁ κ. Καπρίβης ἡκιστα ἐνέχεται ἐπὶ τῇ χαλαρώσει τῶν γερμανορρωσικῶν σχέσεων καὶ ὅτι ἐσφαλμένος ὅλως εἶναι ὁ δυσχυρισμὸς, καθ' ὃν τὸν ἀρχιγραμματεῖα Καπρίβην οὐδέποτε ἐπεσκέφθη ῥώσος πολιτικός. Βεβαίως ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ οὐδὲν τὸ ἀληθὲς ὑπάρχει, διότι τὸν κ. Καπρίβην ἐπεσκέφθη ὁ κ. Γίερς

πέρουσιν ἐτι κατὰ τὴν ἐξ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας ἐπάνοδον, ἀλλ' ὅπωςδήποτε τὰ διαδραματιζόμενα ὑποδεικνύουσι τὴν ὀρμὴν τῆς περὶ τὸν μέγαν τῆς Γερμανίας ἀνδρα διεξαγομένης πάλης, τῆς μικρὸν βεβαίως τιμώσης τοὺς ἀναλαβόντας αὐτὴν κατ' ἐκείνου.

Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ ἐξακολουθοῦσιν ἀγωνιζόμενοι εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων οἰκονομικῶν τοῦ κράτους, ἅπερ κατ' οὐδὲν ἐβελτιώθησαν παρὰ τὰς ἐνδελεχεῖς προσπάθειας τοῦ ἀντικαταστήσαντος τὸν Ἑλέναν, οὗ ὁ θάνατος μέγα καταλείπει κενὸν ἐν τῇ ἀραιουμένη βαθμυδῶν χορείᾳ τῶν ἀνεκάθεν σπανιζόντων οἰκονομολόγων τοῦ βασιλείου. Οἱ φίλοι τοῦ κ. Γιολίττη διετάθησαν ὅτι οὗτος ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ δυνηθῆσεται νὰ θέσῃ ἐν τάξει τὰ οἰκονομικὰ τῆς πατρίδος καὶ νὰ ἐπουλώσῃ βαθμυδῶν τὰς χαινούσας οἰκονομικὰς πληγὰς αὐτῆς· ἀλλὰ τί δύναται νὰ πράξῃ καὶ ὁ μέγιστος τῶν οἰκονομολόγων τοῦ κόσμου ὅταν ἐλλείπωσι μὲν οἱ πόροι, τὸ δ' ἐλλείμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀδύνατον εἶναι νὰ καλυφθῆ, ἐὰν μὴ ἐπέλθῃ νέα τῶν πραγμάτων οἰκονομία καὶ μὴ ἐγκαταλειφθῆ ἢ τῆς μεγαλομανίας πολιτικῆς, ἢ ἐξωθίσασά τὴν Ἰταλίαν εἰς τὸ βάραθρον τῆς οἰκονομικῆς ἀπωλείας καὶ ἀπειλοῦσα φοβερωτέρας ἐτι διαστάσεις τῆς ἀπὸ πολλοῦ ἥδη κατατροχούσης τὸν Ἰταλὸν φιλολογοῦμενον καχεξίας, ἥς ἐνεκα τοσαῦται διενεργοῦνται διαδηλώσεις καὶ διατυποῦνται διαμαρτυρίαι; Αὐτὰ ταῦτα τὰ ὄργανα τοῦ ἐν ταῖς συμμάχοις πρωτεύουσας τύπου, ἐξετάζοντα τὴν κατάστασιν τῶν τῆς Ἰταλίας οἰκονομικῶν, δὲν ἀποκρύπτουσιν ὅτι ταῦτα ἐν δεινῇ διατελοῦσι καταστάσει καὶ ὅτι τὸ ἐλλείμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς 50,000,000 περὶπου ἀνερχόμενον, ὑπερβαίνει τὸ ἀρχικῶς ὑπολογισθὲν ποσόν· πρὸ τῶν τοιούτων τεκμηρίων τῆς δεινώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ βασιλείου οἱ πλείονες τῶν Ἰταλῶν φιλοπατρίδων εὐχονται τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως, ἐν ἣ διατελοῦσιν αἱ ἐργατικαὶ τάξεις, καὶ ἀναμένουσι τὴν πραγμάτων τῶν ἐν Τουρίνῳ λόγων τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸ συμπόσιον τοῦ ἐκεῖ Συνδέσμου τῶν ἐργατῶν τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ, συνάμα δ' ἐμμένουσιν εἰς τὰς ἀνεκάθεν ἐκφρασθείσας ἰδέας περὶ ἀποκηρύξεως τῆς νῦν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τῆς ἐπιβαλλούσης φοβερᾶς εἰς τὸ κράτος δαπάνας ἐνεκα τῶν πρὸς τὰς συμμάχους ὑποχρεώσεων.

Ἐκ τῶν μικροτέρων κρατῶν, ἢ μὲν Νορβηγία διατελεῖ ἐν ὑπουρικῇ κρίσει ἐτι ἐνεκα τοῦ ζητήματος τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσωπείας, φόβος δὲ ὑπάρχει μὴ παρατεινόμενῃ ἢ ἐκκρεμῆς αὕτη κατάστασις, καίπερ τοῦ βασιλέως καλέσαντος εἰς τὴν ἔδραν τοῦ πρωθυπουργοῦ τὸν πρῶν τοιοῦτον Στάγκ, ἀπολύξῃ εἰς λίαν δυσάρεστα ἀποτελέσματα ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ συνδέσμου τῶν Σκανδιναυικῶν κρατῶν.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἢ Ἑλλάς ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν ἔχει πρὸς τὰ οἰκονομικὰ σχέδια τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ αὐτῆς, τοῦ ἐπισπωμένου τὴν προσοχὴν συμπαντος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου καὶ τυγχάνοντος τῶν ἐγκωμίων καὶ αὐτοῦ τοῦ τέως δυσμενῶς αὐτῷ ἔχοντος εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ἡ χώρα ἰκανῶς ἐδοκιμάσθη ἥδη ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψίν καὶ μόνον δραστηριὰ ἐνέργεια, οἷα ἢ διὰ χειρὸς Τρικουπῆ διεξαγομένη, δύναται νὰ τύχη τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ νὰ καθοδηγήσῃ τὸ τῆς Ἑλλάδος οἰκονομικὸν σκάφος εἰς τὴν τοσοῦτον ποθητὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τὸ ἰσοζύγιον δηλονότι τοῦ προϋπολογισμοῦ.